

РЕШЕНИЕ

№ 3412

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9254** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Фонд Респект“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К. О., чрез адв.Ц. М., срещу решение № ПИ – 355 от 30.09.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане за присъединяване с изх.№ С 220022 – 105 – 0353250 от 19.09.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. като неоснователна.

С посоченото Разпореждане на основание чл.217, ал.2 от ДОПК, публичния изпълнител е допуснал присъединяване на публичен вискател-Държавен фонд „Земеделие”, за вземания по Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-2600/1112/28.06.2017г. в общ размер на 2 756 965.59 лв., в това число главница в размер на 1 819 729,78 лв. и лихва в размер на 937 235.81 лв., считано към 19.09.2022г. В жалбата се посочва, че дружеството няма публични задължения и не дължи такива към държавата към настоящият момент, както и че АУПДВ № 01-2600/1112/28.06.2017г. на изпълнителния директор на ДФЗ е обжалван пред АССГ, за което можело да се направи служебно справка. Твърди се, че посоченият АУПДВ не е годно изпълнително основание, установяващо подлежащо на събиране публично вземане. Иска се отмяната на оспорения административен акт, както и се претендират разноски по делото.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован се представлява от адв.О., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена като

основателна и доказана. Претендира присъждане на разноски по делото в размер на 1000 лв.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., редовно призован, се представлява от юрисконсулт С., която представя доводи за законосъобразност на постановеното разпореждане за присъединяване, респективно и решението на директора на ТД на НАП, към момента на издаването му. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

В ТД на НАП С. е образувано изп. дело №[ЕИК]/2016г. срещу „Фонд Респект” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания в размер на главница 2 483 518,55лв. и лихви в размер на 1504618,57лв., изчислена към 27.09.2022г. На основание чл.221, ал.1 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение изх.№ С160022-048-0092984/09.12.2016г., връчено на деклариран електронен адрес на „Фонд Респект” ЕООД, ЕИК[ЕИК] (л.16). С Разпореждане с изх.№ С 220022 – 105 – 0353250 от 19.09.2022 г. публичния изпълнител при ТД на НАП С. е допуснал присъединяване на публичен взыскател Държавен фонд „Земеделие” за вземания по Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/1112.28.06.2017г. в общ размер на 2 756 965,59 лв., в това число главница в размер на 1 819 729,78 лв. и лихва в размер на 937235,81 лв., считано към 19.09.2022г. Общият размер на публичните задължения по изпълнителното дело, в това число и присъединените с разпореждането е: главница 2 482 943,55 лв., лихва 1 499 100,47 лв., към 19.09.2022г., нелихвоносно вземане 0,00 лв. и разноски 575,00 лв.

Разпореждането за присъединяване е връчено на жалбоподателя 19.09.2022г., видно от удостоверението за извършено електронно връчване (л.13), като е обжалвано по административен ред пред териториалния директор на ТД на НАП С., който с Решение ПИ-355/30.09.2022 г. е оставил жалбата без уважение като неоснователна. Решението е връчено на жалбоподателя на 30.09.2022г., а жалбата срещу административния акт е подадена чрез административния орган на 06.10.2022г.

По искане на страните и след служебна справка, съдът установи, че в по жалба на „ФОНД РЕСПЕКТ“ ЕООД е образувано адм. дело № 9131/2022г. по описа на АССГ, с ответник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, като предмет на оспорване е Решение № 08/123/00747/3/01/04/01, за налагане на финансова корекция. Производството по делото към настоящия момент не е приключено и делото е насрочено за разглеждане на 14.09.2023г.

В производството са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

В хода на съдебното производство от страна на ответника е представена справка от информационната система на НАП, от която е видно, че на 17.03.2023г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. срещу „Фонд Респект” ЕООД, ЕИК[ЕИК], е подадено искане с вх.№ Е230132-143-0058520 за прекратяване на производството за събиране на публичното вземане, с посочен входящ номер в справката от ДФЗ (л.41). С писмо вх.№ 14392/11.04.2023г. по описа на АССГ е представено писмо изх.№ С230022-178-0009050/11.04.2023г. по описа на ТД на НАП С., от главен публичен

изпълнител, изпратено до ДФЗ, с което от фонда се изисква информация и потвърждение, че АУПВ № 01-2600/1112/28.06.2017г. е оттеглен и на какво основание (л.49). С вх.№ 16311/27.04.2023г. по описа на АССГ, главен публичен изпълнител уведомява съда, че с писмо изх.№ 07-1200/3272/20.04.2023г. ДФЗ е посочил, че Решение за налагане на финансова корекция № 01-2600/1112/28.06.2017г., издадено срещу „ФОНД РЕСПЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], не подлежи на предварително изпълнение. Поради това – от изпълнителното дело автоматично са свалени задълженията по АУПДВ № 01-2600/1112/28.06.2017г. и същите не могат да бъдат принудително събирани. Публичния изпълнител уточнява, че към настоящият момент по изп. дело №[ЕИК]/2016г. по описа на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“, няма подлежащи на изпълнение и събиране вземания на Държавен фонд „Земеделие“ (л.57).

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Издаденото решение е постановено от компетентен орган - Директора на ТД на НАП-С.. Разпореждането за присъединяване също е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител, в кръга на правомощията му по чл. 12, ал. 4, т. 1, чл. 226, ал. 1 и чл. 217, ал. 1 и, ал. 2 от ДОПК.

Разпореждането на публичния изпълнител е оспорено с доводи, че АУПДВ № 01-2600/1112.28.06.2017г. на изпълнителния директор на ДФЗ е обжалван пред АССГ, за което можело служебно да се направи справка в съда. Поради това се твърди, че АУПДВ на изпълнителния директор на ДФЗ не бил годно изпълнително основание, установяващо подлежащо на събиране публично вземане. Идентични доводи са развити и в жалбата, инициирала настоящето съдебно производство.

Не е спорно, че срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. по описа на ТД на НАП С., по което с посоченото вече разпореждане е извършено присъединяване на публичен взыскател Държавен фонд „Земеделие“ за вземания по Акт за установяване на публично вземане № 01-2600/1112.28.06.2017г.

Присъединяването на публични вземания по реда на чл. 217 от ДОПК е действие на публичния изпълнител, като за валидността и законосъобразността на същото е от значение да има висящо изпълнително производство и подлежащо на изпълнение публично вземане, с което съответен кредитор да бъде присъединен към това производство. В случая въпросните предпоставки за допускане на присъединяването са били налице към момента на издаване на процесното разпореждане, както правилно е било преценено от публичния изпълнител и горестоящия административен орган. Присъединяването се допуска с разпореждането на публичния изпълнител до изготвяне на разпределението на събраните суми. От разпоредбата следва, че при събирането на публични вземания, публичният изпълнител може да присъедини нов взыскател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице предпоставките: висящо производство по събиране на публични вземания, новият взыскател да е публичен, т. е. да се касае за публично вземане или да е кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог или кредитор упражнил право на задържане и да не е изготвено разпределение на събраните суми.

Изпълнителни основания по чл. 209, ал. 2 ДОПК са ревизионният акт, декларацията,

подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, актовете по чл. 106 и чл. 107 от ДОПК, влязлото в сила НП, влезлите в сила решения, присъди и определения на съдилищата, както и решения на Европейската комисия, на Съвета на Европейския съюз, на Съда на Европейските общности и на Европейската централна банка, разпореждането за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, и разпореждането по чл. 211, ал. 3 ДОПК.

Твърденията на жалбоподателя, че Акт за установяване на публично вземане с изх. № 01-2600/1112 от 28.06.2017 г., на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" е обжалван пред Административен съд София град са доказани в настоящето производство. След служебна справка съдът установи, че по жалба на дружеството е образувано адм. дело № 9131/2022г. по описа на АССГ срещу горесцитираният акт за установяване на публично вземане, който в действителност представлява Решение за налагане на финансова корекция с изх.№ № 01-2600/1112 от 28.06.2017 г., на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". Производството по адм.д. № 9131/2022г. на АССГ не е приключено, а съдебно заседание по делото е насрочено за 14.09.2023г.

Съгласно чл. 165 от ДОПК събирането на държавните публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

Съгласно чл.27 ал.6 от Закона за подпомагане на земеделските производители дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Чл.27 ал.7 от ЗПЗП (в редакцията, обн. в ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г.) постановява, че дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. б, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Вярно е, че в текста на чл. 27, ал. 8 от Закона за подпомагане на земеделските производители е предвидено изключение от правилото за изискуемост на публичните вземания след влизане в сила на административния акт, с който са установени, но то е относимо единствено за обжалването на издадените от изпълнителния директор на ДФЗ или от оправомощените от него длъжностни лица актове за установяване на публични държавни вземания, което не спира изпълнението им. В настоящия случай акта, определен от органите по приходите като акт за установяване на публично вземане е Решение за налагане на финансова корекция, оспорването на което, съгласно чл.27 ал.2 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), също не спира изпълнението му.

Следователно обжалването на процесния административен акт няма суспензивен ефект и същият подлежи на принудително изпълнение преди влизането му в сила,

Още повече, че по адм.д. № 9131/2022г. липсва съдебен акт за спиране на предварителното изпълнение на Решението за налагане на финансова корекция.

От друга страна, съдът следва да извърши преценка за законосъобразността на решение № ПИ – 355 от 30.09.2022 г. на директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване с изх.№ С 220022 – 105 – 0353250 от 19.09.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., в съответствие с чл.142, ал.2 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, като съобрази новите факти от значение за делото, настъпили след издаването на оспорения акт, до приключване на устните състезания.

В хода на съдебното производство безспорно се установи, че на 17.03.2023г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. срещу „Фонд Респект“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е подадено искане от ДФЗ с вх.№ Е230132-143-0058520 за прекратяване на производството за събиране на публичното вземане с посочен входящ номер в справката от ДФЗ (л.41). Същото представлява факт от категорията на посочените в чл. 142, ал. 2 АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, съгласно който установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. В тази връзка, в настоящото производство при преценка законосъобразността на атакувания акт съдът следва да отчете и че към настоящият момент, съобразно изричното изявление на публичния изпълнител в писмо № 10-00-1748#3/27.04.2023г., по изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. по описа на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“, няма подлежащи на изпълнение и събиране вземания на Държавен фонд „Земеделие“.

Предвид изложеното съдът приема, че понастоящем, предвид изявлението на взыскателя и презприетите въз основа на него действия на публичния изпълнител по преустановяване на възможността за принудително събиране на задълженията по Акт за установяване на публично вземане № 01-2600/1112 от 28.06.2017г. и премахване на задълженията по този акт по изпълнителното дело, не е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 165 от ДОПК, установяващо публично задължение, което да подлежи на събиране.

Тези действия на ДФЗ са основание по смисъла на чл.225 ал.1 т.6 от ДОПК за прекратяване на изпълнителното производство и обосновават незаконосъобразност на извършените от публичния изпълнител действия по присъединяването на взыскател с несъществуващо вземане.

Оспореното решение, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждането на публичния изпълнител следва да бъде отменено като бъде отменено и самото разпореждане.

Предвид изхода на делото, претенциите на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото са основателни и съобразно представените доказателства за платена държавна такса и договор за правна помощ, следва да бъдат уважени в размер на 1050лв, от които 1000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 50 лева за платената държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Трето отделение, 66-и състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Фонд Респект“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение № ПИ – 355 от 30.09.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., както и потвърденото с него

Разпореждане за присъединяване с изх.№ С 220022 – 105 – 0353250 от 19.09.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на „Фонд Респект“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К. О., разноски в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: